

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 1000.—; pentru particulari Lei 500.—; pentru funcționarii publici și particulari/ Lei 400.—; Abonament de sprijin Lei 2000.—, în străinătate Lei 2000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 10.—

Exemplarul 20.— Lei

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliclu**

SUMARUL: Convocare. — Către abonații noștri. — * Banca „Albina” și Internatul Liceului Gheorghe Lazăr. — „Problema micilor bănci provinciale. — ** Pensionarea directorului băncii „Patria” din Blaj. — * Note. — Dela „Solidaritatea”; Legea pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni; Legea Timbrului. — Comunicări și îndrumări: Publicațiile cerute de Lege în Mon. Of. și în Bul. Of. B-car; în legătură cu creditele de obținut dela B. N. R.; Băncile Românești membre ale „Solidarității”; Două societăți pe acțiuni ale Statului au luat ființă; Bilanțuri semestriale 1947 publicate în Buletinul Oficial Bancar.

Convocare

Domnii membri ai Consiliului de administrație al „Solidarității” sunt convocați la o ședință extraordinară ce se va ține Luni, 29 Septembrie 1947, orele 9 a. m., în București, str. Edgar Quinet Nr. 6 (Banca „Albina”, București), în legătură cu situația creată băncilor noastre în urma stabilizării.

„Solidaritatea”.

Către abonații noștri

Cu considerare la noul regim al prețului hârtiei și al salariilor muncitorilor tipografi, ne vedem siliți a stabili taxele de abonament și cele pentru inserțiuni, după cum urmează:

Abonamente pe anul 1947:

În țară:

Pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi	Lei 1000.—
Pentru particulari	„ 500.—
Pentru funcționarii publici și particulari	„ 400.—
Abonament de sprijin	„ 2000.—
În străinătate	„ 2000.—
Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. ☐	„ 10.—
Prețul unui exemplar	„ 20.—

Rugăm stămații noștri cititori să ne dea sprijinul lor și în aceste timpuri grele.

Banca „Albina” și Internatul Liceului „Gheorghe Lazăr”

Oricât de grăbit ar fi călătorul, care pleacă din centrul Sibiului în direcția Săliște-Mercurea, Sebeș-Orăștie sau Alba-Iulia, este imposibil să nu i se oprească, măcar pentru o clipă, privirea admirativă asupra impozantei construcții arhitectonice din strada Ioan Necuțee pe frontispiciul căreia strălucește în slove aurite inscripțiunea aceasta: INTERNATUL LICEULUI GHEORGHGE LAZĂR. Este în stil românesc fără îndoială, cea mai impresionantă clădire cu care se poate mândri și „vestita cetate a Sibiului”.

Din cauza împrejurărilor create prin evenimente politice, în anii din urmă clădirea aceasta nu a putut servi adevăratei sale misiuni. Este însă acum întemeiată speranța, că-și va putea relua din nou rolul educativ de a cuprinde sub acoperișul său mulțimea fiilor de țărani, dașcăli, preoți, notari, comercianți și industriași, pe cari setea de carte și dorul de înaintare îi face să-și părăsească satul natal și căminul familiar, spre a-și continua cursul învățământului secundar la vechiul Liceu, cu porți deschise în Sibiu din toamna

anului 1692. Liceul acesta poartă numele nemuritorului fiu al țăranului din Avrigoemai fiindcă în anii tinerețelor învățase și el aci.

În preajma redeschiderii acestui internat, e potrivit momentul să aruncăm o scurtă privire asupra împrejurărilor,

† Dr. Ioan Bunea

când s'a ivit pentru 1-a oară ideea înființării lui, precum și asupra strădanilor necesare pentru a transforma ideea în faptă. S'a împlinit în primăvara acestui an o jumătate de veac, de când *problema Internatului sibian* a fost formulată în chip concret, nu din partea vreunui for bisericesc-scolar sau a vreunei Societăți de colorit cultural-educativ, ci din partea unui așezământ financiar ca Banca „Albina”. Dela ivirea *ideii* până la *înfăptuirea ei* prin deschiderea Internatului în Februarie 1931 au trebuit să treacă nu mai puțin de 34 de ani. Dacă Internatul acesta există, spre binele sutelor și miilor de elevi români câți au fost și vor mai fi adăpostiți într'ânsul, s'ar cuveni să știe și să nu uite niciunul dintre ei numele *inițiatorului dela 1897, Partenie Cosma*, directorul instituției, care a dat nu numai impulsul dela început ei și sprijinul bănesc determinant, precum și al *înfăptuitorului Dr. Ioan Bunea*, directorul Liceului Gheorghe Lazăr, care n'a pregetat a lupta și stărui timp de 12 ani până când a izbutit să vadă înfăptuită în condițiuni

optime ideea dela sfârșitul veacului al XIX-lea.

* * *

La împlinirea unui *sfert de veac de activitate bancară*, Direcțiunea „Albinei” în *adunarea generală din Martie 1897* evitând obișnuitele prăznuiri jubilarie prin banchete costisitoare, a socotit că este cel mai potrivit moment spre a iniția strângerea fondurilor necesare pentru clădirea unui *internat de băieți în Sibiu*. A decis deci să pună *piatra fundamentală* a proiectatei clădiri, dăruind în acest scop din cota de binefaceri anuale suma de 20.000 (douăzeci mii) fiorini (40.000 coroane aur) și exprimând speranța că „alți factori mai competenți” vor lua din această dărnicie îndemn de a stărui pentru înfăptuirea ideii. În motivarea gestului generos directorul executiv Partenie Cosma — acest bărbat cu statornice preocupări de educație națională ca și antecesorul său Disarion Roman — îninea să sublinieze că prin înființarea *in-*

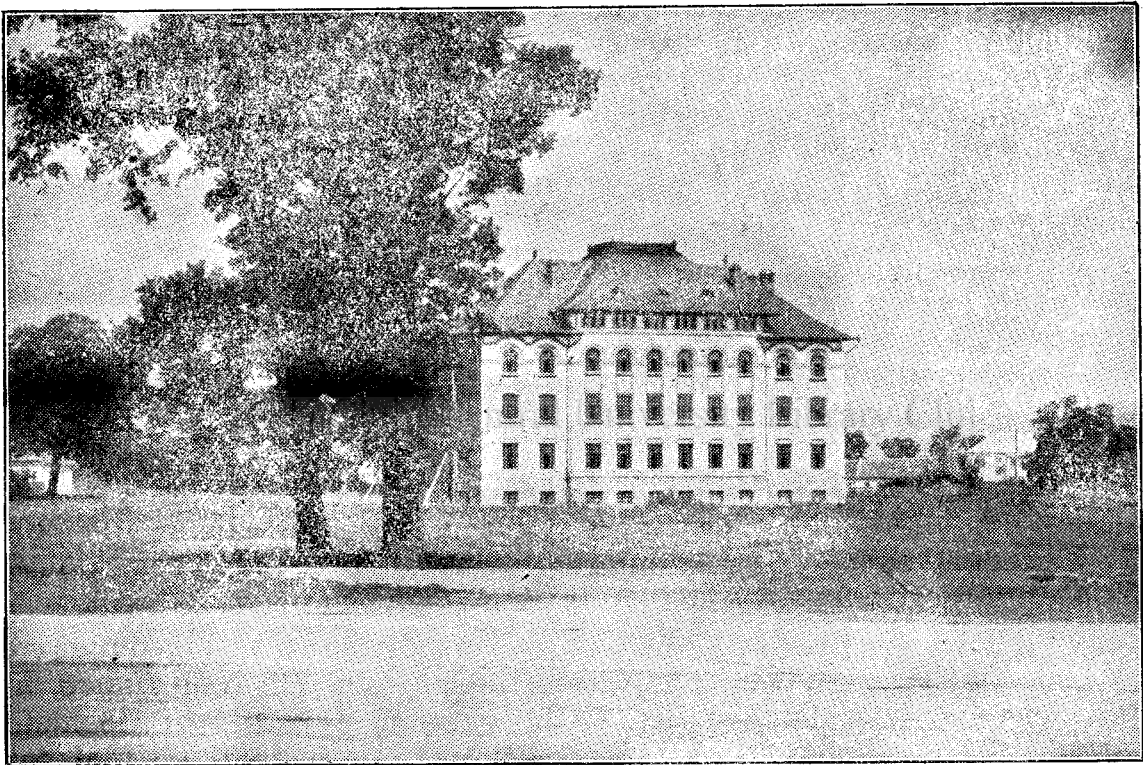
† Partenie Cosma

ternatului devenind de prisos *Masa Studenților*, — care fusese inaugurată în toamna anului 1895 chiar în edificiul Băncii, — din viitoarele cote de binefacere se vor putea încuviința în fiecare an *ajutoare considerabile* pe seama internatului. Factorii mai competenți, la cari se făcea aluzie, nu puteau fi decât sau *comitetul central al „Asociațiunii” sau senatul școlar al Consistorului arhidiecezan*.

Cunoscută fiind metoda de încetineală obișnuită la acești factori, Cosma credea că le va da impuls de procedare mai rapidă adăugând condiția că, dacă nu se va interesa nici unul din acești factori să înființeze proiectatul Institut. *până la 1907*, deci în curs de 10 ani, „Albina” își rezervă dreptul de a reveni asupra *fondului* creat, dându-i altă destinație fără să-i altereze însă *caracterul cultural*.

În timp de 10 ani problema Internatului sibian nu a făcut niciun progres,

cel mai indicat să-i dea tot ajutorul de trebuință era, în chip firesc, Comitetul școlar al Liceului Gheorghe Lazăr sau *Eforia Școlară*, cum i se zicea la început, adoptând terminologia obișnuită la Școlile secundare românești din Brașov, unde *neîntrecutul* director *Virgil Onișiu* izbutise a clădi încă înainte de izbucnirea războiului mondial, cu ajutorul sumelor rezultate din colecția publică, un splendid internat, care putea servi ca *model pentru orice instituție similară*.

Internatul Liceului „Gheorghe Lazăr”

după cum era de prevăzută. Nu s'a mai ivit, în afară de Banca „Albina” niciun factor în stare s'o promoveze spre dorita soluționare. Situația nu s'a îmbunătățit nici în deceniul următor. Dimpotrivă, izbucnirea celui dintâiu războiu mondial a contribuit la înrăutățirea ei.

După încheierea războiului având Liceul de Stat din Sibiu norocul de a putea fi condus timp de un deceniu și jumătate de *cel dintâi director român* în persoana lui *Dr. Ioan Bunea*, — fiu al județului Sibiu, vlăstar al unei familii țărănești din Fofeldea, — acesta nu a întârziat a pune toată stăruința necesară spre a grăbi înfăptuirea generoasei *inițiative albiniste dela 1897*. Factorul

în afară de sprijinul, ce l-a putut avea directorul Ioan Bunea din partea menționatei Eforii sibiene, cel mai important ajutor bănesc i-a fost oferit de Banca „Albina” a cărei adunare generală din ziua de *14 Martie 1922*, — ziua aniversării semicentenare — votase cu unanimitate deciziunea de-a se pune la dispoziția Eforiei o subvenție de *500.000 lei*, lichidabilă în rate anuale de câte *100.000 lei*, iar când se va începe clădirea internatului, dacă nu va fi fost lichidată până atunci întreagă această donațiune, să fie plătit imediat tot restul ca „avans în contul anilor viitori”. Până în momentul, când vor începe lucrările urma să se administreze la „Albina” su-

mele lichidate „iar venitul fondului existent al Internatului de băieți se va folosi an de an conform menirei sale“.

Incurajat de sprijinul bănesc al „Albinei“, directorul Bunea, considerând înființarea acestui Internat ca una dintre cele mai urgente probleme vitale pentru Liceul de sub conducerea sa, a făcut tot ce i-a stat în putință să vadă cât mai curând împlinită inițiativa dela 1897.

Nemulțumit de locul strâmt și cu totul nepotrivit, în care a fost ridicat noul edificiu al Liceului de Stat în timpul stăpânirii străine, el și-a dat silința și a reușit să obțină pentru clădirea Internatului un teren potrivit la periferia orașului, cu mari posibilități de viitoare dezvoltare. Dar când a înscris în foaia cadastrală terenul de 12 jugăre, încuviințat prin comisia de reformă agrară, s'au trezit și colegii săi dela alte școli sibiene cerând teren pentru internate și obținând parcele din cele 12 jugăre, astfel încât pentru proiectatul Internat al Liceului Gheorghe Lazăr n'au mai rămas decât 2 jugăre. Trecând cu resemnare peste decepțiile, pricinuite de asemenea procedee colegiale, Dr. Ioan Bunea a continuat să desfășoare o susținută propagandă pentru colectarea fondurilor de neapărată trebuință. Colecta aceasta a fost sporită și îmbrățișată cu viu interes atât de conducerea Băncii „Albina“, cât și de a Societății de asigurare „Prima Ardeleană“, dând până la 1927 un rezultat de aproximativ 5.000.000 lei.

Procedând cu tenacitate și cu energie inepuizabilă, neobositul director a fost în stare să pună totul în mișcare pentru reluarea lucrărilor, întrerupte timp de doi ani din cauza crizei financiare, și pentru ducerea lor la bun sfârșit, fiind ajutat în stăruințele sale și de un comitet școlar prezidat de vicepreședintele „Albinei“: Dr. Nicolae Comșa. La 25 Ianuarie 1931 avea rara bucurie să poată raporta adunării generale că vechea sa dorință „nutrită timp de peste 10 ani cu extrema ardoare“ e împlinită, Internatul Liceului urmând să-și deschidă porțile la 15 Februarie 1931 „spre binele fineretului

școlar, dornic de a primi o ireproșabilă educație integrală“. Cu satisfacție explicabilă și justificată mărturisea că nepregetatele-i străduințe „au fost încununete de succes. Obținând după multe intervenții și peripeții dela Administrația Casei Școlilor aprobarea de a contracta un împrumut, care să completeze fondurile disponibile așa fel, ca să poată face față tuturor cheltuielilor... în vara anului 1930 a reluat lucrările..., izbutind să termine Internatul și instalațiile, spre a putea fi dat destinațiunii sale. Împrumutul i-a fost oferit în condiții favorabile de 2 Bănci sibiene: de „Albina“ și de Banca „Oașia“. Raportând despre această însemnată binefacere, directorul Dr. Ioan Bunea spunea, cu drept cuvânt, că numai cine a urmărit cu atenție „fazele prin care a trecut înființarea Internatului“, va fi în stare să-și dea sama de „energia consumată“ în străduințele sale neadormite, pentru a pune la dispoziția părinților cel mai sigur mijloc de a înzestra pe fiii lor cu cea mai bună educație igienică, națională, morală și intelectuală“... reamintindu-mi — seria mai târziu directorul Bunea — peripețiile și greutățile ce a întâmpinat înființarea Internatului, a-și putea exclama ca poetul Vergilius: *Tantae molis erat romanam condere gentem*“...

În adevăr, fără stăruința exemplară a directorului Dr. Ioan Bunea, înființarea Internatului inițiat prin dărnicia Băncii „Albina“, ar fi putut să mai întârzie un număr de ani în paguba numeroșilor elevi, proveniți din familiile muncitorilor țărani și intelectuali din pătura rurală. Este firesc deci să se îndrepte recunoștința celor adăpostiți aici, de o parte spre inițiatorul dela 1897 și spre urmașii lui, de alta spre împlănuitorul dela 1931, meritând cu prisosință să le fie perpetuată amintirea în sufletul tuturor seriilor de elevi ce vor urma să beneficieze de optimă îngrijire și îndrumare din partea conducătorilor acestui Internat.

Ar fi poate cazul să fie așezată la intrare o tablă comemorativă cu sublinierea acestor două date istorice: 1897 și 1931, precum și a celor două personalități de merit necontestat: Partenie Cosma, directorul „Albinei“ și Dr. Ioan

Bunea, directorul Liceului Gheorghe Lazăr. Dacă actuala conducere a Liceului apreciază valoarea educativă a unui asemenea mijloc pedagogic intuitiv, pro-

tabil nu va întârzia să-l procure, chiar în interesul operei de educație integrală.

*
**

„Problema micilor bănci provinciale“

Sub titlul de mai sus a apărut în Nr. 725 din 26/VII a. c. al ziarului „Finanțe și Industrie“ sub semnătura G. Mihăilescu, o adevărată „pledoarie“, pe cât de judicioasă, pe atât de caldă și de sinceră în favoarea micilor noastre bănci din provincie. Ne permitem a o reproduce, în cea mai mare parte, însușindu-ni-o în totul și rugând și noi forurile în drept să salveze dela pieire aceste înfăptuiri economice utile și ușor adaptabile să facă mari servicii economiei noastre naționale, și de aci înainte.

La cele atât de limpede spuse de d-l Mihăilescu asupra situației de azi — aproape de închiderea ghișeiilor — a acestor bănci, și în vederea redresării lor, ne-am permite doar să dăm sugestia — dacă altceva nu e posibil a se face pentru asigurarea existenței lor — a fi transformate în sedii și agenții ale institutelor financiare speciale, meșteșugărești și plugărești, ori să fie preluate de băncile comerciale mai mari din țară. Să nu se uite că în general s'a construit și se construiește așa de greu câte ceva la noi (și aiurea, poate) și se distruge prea ușor, mai ales în ce privește instituțiile economice-financiare, menite să servească clasele mai sărace ale poporului nostru.

Iată ce are de spus d-l Mihăilescu în amintitul său articol din „Finanțe și Comerț“ (publicat acolo sub rubrica „Părerii libere“);

„Pornesc dela cazul unei modeste instituții bancare s. a. provinciale, pentru propășirea căreia o mână de oameni am făcut sacrificii pe care încă le facem. Dacă ar fi în joc numai soarta instituției, căreia i-am dăruit 25 de ani, nu a-și scrie rândurile de față, cred însă, că situația acestei bănci este astăzi similară cu aceea a multor bănci provinciale.

Un bun număr din astfel de bănci au fost înființate cu un gând curat, frumos și cinstit, pentru a încuraja spiritul de economie și pentru a veni în sprijinul agriculturii, comerțului, micii industriei, meseriașilor, funcționarilor (care nu aveau case de credit), etc. pe vremea când

nu se întinsese rețeaua de agenții a marilor bănci, când nu luaseră ființă actualele mari instituțiuni de credit specializat, când specula cu dobânzi uzurare făcea ravagii...

Odată cu înființarea Institutelor de credit specializate (agricol, meșteșugăresc etc.) am emis părerea ca băncile provinciale să fie folosite pentru distribuirea creditelor în condițiunile ce s'ar fi găsit nimerite, — măsură care ar fi prezentat simțitoare avantajii, pentru instituțiunea centrală, pentru banca provincială și pentru clientelă chiar. Am intrat în tratative cu unul din marile institute de credit, care spera să poată găsi posibilitatea „formală“ de a ne încredința mandatul pentru distribuirea creditelor pe piața locală. Ni s'a cerut însă să garantăm 100% creditele acordate după instrucțiunile institutului, să nu contribuim cu nimic la cheltuielile de ad-ție, — acestea contra unei remunerații de 2% din dobânzile ce urma să percepem pentru institut. Tentativa a fost mană!...

Care este în prezent situația celor mai multe bănci provinciale locale, rămase viabile, din acele faimoase „ciuperci bancare“, care răsăriseră până și în cele mai umile orașe, până în anii 1929—1934?

Situația acestor bănci rămase „viabile“, care potrivit conjuncturii și recomandărilor de sus și-au sporit capitalul în ultimul timp, de 5 de 10 sau chiar de mai multe ori, dar ai căror acționari nu au putut ține pas cu înmulțirea semnelor monetare, este tristă și descurajatoare nu numai pentru acționari și pentru conducători, dar chiar și pentru personalul lor (uneori format din hătrâni pe care nimeni nu i-ar primi, mai ales acum, în vreun serviciu).

Cheltuielile și sarcinile de tot felul, ce le sunt impuse, sunt pur și simplu de nesuportat, în starea lor de față. Creditul de reescont nu le-a fost majorat adesea nici măcar într'o porție oarecare a sporurilor de capital propriu efectuat; depunerile — zise sau foste spre fructificare — le sunt retrase într'un ritm tot mai accentuat și nu din pricina neîncrederii în onestitatea conducătorilor; ei nu mai au per-

misiunea să acorde credite agricultorilor, comercianților, meseriașilor, sau proprietarilor urbani, pentru mici reparații și pe termene scurte; nu mai pot face servicii de incasso de efecte, cupoane, rente și nici nu li se poate aduce acuzația că — cu mijloacele de care dispun — încurajează speculațiunile de mărfuri, aur, devize, etc. Singurul plasament îngăduit este cel din anumite sectoare de industrie, — dar acesta nu-l pot efectua băncile mărunte, din pricina insuficienței mijloacelor lor.

Așa dar, posibilitățile de agonisire de venituri ale băncilor mici și mijlocii sunt extrem de limitate din pricina felului de operațiuni, ce mai pot face, cât și din cauza modicității fiecărei operațiuni.

Pe de altă parte, asupra acestor mărunte instituții de credit apasă sarcini oneroase, tot mai disproporționate cu resursele lor de câștig. Iată câteva exemple: Toate băncile plătesc aceeași taxă pe fila de registru, atât la Tribunal, cât și la Fisc, deși una înregistrează pe o filă operațiuni de miliarde, iar alta de câteva zeci de milioane. Casierul unei bănci mici rulează pe zi (și poate nici în fiecare zi), câteva milioane; contabilul înregistrează și el 3—4 operațiuni, însumând tot atâtea milioane, etc. Casierul unei bănci mari, chiar al unei sucursale, rulează zilnic zeci și sute de milioane și chiar mai mult, iar contabilul înregistrează tot zeci și sute de milioane.

Mărturisesc că nu toate băncile provinciale au fecundat sau desvoltat piețele și regiunile în care au activat, așa cum au făcut, spre ex. băncile provinciale din Franța; dar, *mutatis mutandis*, nu este numai vina lor că s'au mărginit la un câmp mai restrâns.

Situația este astăzi așa, că cei cari au în mână destinele vieții economice și organele competente, ar trebui să arate — dacă aceste bănci mai au vreun rost și, în acest caz, cum ar putea lichida, așa, încât să nu sufere nici funcționarii, nici țiscul, nici acționarii, cari văzând situația actuală și perspectiva de a li se măcina aportul adus, de a li se desființa instituțiile, dela care nu au primit mulți ani dividende (sau au primit dividende mici, atât de mici încât adesea nu ating nici costul formularului), nu pot fi îndemnați să ajute la sporirea capitalului — chiar dacă unii ar mai putea s'o facă — socotind că sacrificiul lor ar fi zadarnic. E o problemă, asupra căreia trebuie reflectat serios“.

Pensionarea directorului băncii «Patria» din Blaj

În ziua de 19 Iulie a. c., d-l Victor Munteanu, directorul băncii „Patria“ din Blaj și-a sărbătorit, înconjurat de toți membrii familiei, aniversarea a 72 ani de viață. Cu acest prilej, familia văzându-l suferind, atât din cauza celor două operații pe care le-a suportat numai în curs de un an, cât și din cauza boalei pe care a contractat-o în iarna trecută din lipsa de combustibil la bancă, și-a exprimat dorința să-i ceară pensionarea. Ascultând de dorința familiei, în ziua de 21 Iulie a. c. și-a prezentat cererea de pensionare și Consiliul de Administrație al băncii, apreciindu-i motivele arătate, cu mult regret, i-a acceptat pensionarea.

D-l Victor Munteanu, toată viața și-a petrecut-o în slujba băncii „Patria“ din Blaj: 28 ani ca funcționar și 26 ani ca director.

Vieța d-lui Victor Munteanu a fost viața băncii „Patria“. S'a identificat întru toate cu interesele ei și aproape nu se poate închipui banca „Patria“ fără directorul Victor Munteanu. N'a cruțat timp și n'a cruțat sănătate în serviciul acestei bănci. Adeseori, în zorii zilei îl găseai la masa de scris din biroul băncii și de multeori seara târziu, o singură lumină mai ardea în piața Blajului și aceea era la banca „Patria“, în camera de lucru a directorului. Așa că odihna pe care a cerut-o, după 54 ani de muncă, e binemeritată. Și îi dorim ca mulți ani să se bucure de această odihnă.

NOTE

Stabilizarea monetară în România, săvârșită în jumătatea a doua a lunii August 1947 în condițiile știute, este întârziată sumar în revista economică-financiară Bursa din București (Nr. 2020 dela 17. VIII) ca o reformă de vaste perspective, care asigură redresarea economică a Țării și „merită toată încrederea străinătății“.

Au fost retrase din circulație vechile bilete de bancă, reprezentând aproximativ 47.000 miliarde și moneda divizionară de circa 4 miliarde Lei vechi.

Dacă, spre deosebire de procedeu din 1929, stabilizarea s'a făcut de astădată fără ajutorul vreunui împrumut extern, este o dovadă a încrederii nutrite de factorii determinanți în posibilitatea de refacere economică a țării prin propriile sale mijloace, cu eliminarea factorilor artificiali. „Se subliniază anume, că perspectivele *recoltei de porumb* îndreptătesc speranța de a se putea face un important export, consumul intern fiind asigurat pe un *an întreg*. „Imprumutul extern nu este o condiție absolută a stabilității monetare“. În sprijinul acestei constatări, autorul articolului (Horia Verzeanu) citează opinia lui *Georges-Edgar Bonnet*, care într'o publicație intitulată: „*Les expériences monétaires contemporaines*“ se exprimă astfel; „Pentru ca operațiunea stabilizării să fie efectuată în bune condițiuni, nu trebuie să se caute în concursul străinătății decât un adaus de securitate. *Pe cât posibil, o țară trebuie să opereze restaurarea sa monetară prin ea însăși*. În cele mai multe cazuri, de altfel, un factor decisiv va fi importanța activului național, ce se va constitui în străinătate în timpul perioadei de stabilitate. Odată îndepărtată, prin stabilizarea însăși, teama de o nouă cădere a monetei, o energică politică de bani scumpi, ridicând taxa scontului, va atrage capitalurile, va face să intre fondurile expatriate, va încetini împrumuturile și o înțeleaptă discriminare a creditelor va trebui să modereze consumul și să excludă orice speculațiune“.

Impotriva celor obișnuși să pângărească frumuseța graiului românesc a publicat reputatul scriitor *T. Arghezi* o tabletă intitulată „*Mâncăruri*“, terminând astfel: „când o distinsă doamnă te pofteste la masă și-ți dă voie să alegi din *mâncăruri* ce-ți place mai mult, nu-ți mai place *nimic* și-ți vine să te arunci pe fereastră, dela etajul IV. Iar la invitația „*serviți*“, ai lua castronul cu supă și i-l-ai turna în cap, peste „permanent“.

Dela „Solidaritatea“.

Legea pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni.

În Monitorul Oficial Nr. 186 din 27 August a. c., a apărut Legea pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni.

Prin Legea amintită se reglementează normele de punere în concordanță a patrimoniului întreprinderilor cu legea stabilizării. Această lege împarte conturile din bilanțul tip în două categorii și anume:

- a) conturi monetare;
- b) conturi patrimoniale.

În categoria conturilor monetare Legea cuprinde următoarele conturi din bilanțul bancar: *Casa* (numerarul, disponibilul la B. N. R., C. E. C. și alte bănci) *Monete și Valute*, *Bonuri de Cassă*, *Portofoliu de Titluri*, privind numai titlurile specificate la art. 27 al legii pentru reforma monetară, *Scont*, *Credite Cambiale* *ipotecare*, *Debitori*, *Conturi Diverse Debitoare*, *Fondul de Pensuni*, *Depuneri*, *Creditori*, *Angajamente de Reescont*, *Cecuri și Ordine de Plată*, *Dividende neridicate*, *Conturi Diverse Creditoare*.

În categoria Conturilor Patrimoniale legea cuprinde restul conturilor din bilanț, adică: *Capitalul Social*, *Fonduri de Amortisment*, *Fonduri culturale și alte fonduri*, *Imobile*, *Mobiliere și Portofoliu de Titluri*, cu excepția titlurilor specificate la art. 27 al Legii pentru reforma monetară.

Recalcularea conturilor.

Pentru conturile din categoria I a raportului de recalculare este de Lei 20.000:— vechi la 1 leu stabilizat, cu excepția conturilor monetare, exprimând valori și creanțe libelate în monete străine, sau aur, care se vor recalcula pe baza cursurilor practicate de B. N. R. — Recalcularea conturilor din această categorie este obligatorie în termen de 10 (zece) zile dela publicarea legii adică până la 5 Septembrie a. c.

Conturile din categoria a II-a se vor recalcula prin multiplicarea sumelor înregistrate în conturile respective cu coeficienții prevăzuți în tabelul anexat legii, corespunzător perioadei la care s'au făcut înregistrările în cont. Termenul

de recalculare este până la întocmirea bilanşului din 31 Decembrie 1947, cel mai târziu până la 31 Martie 1948.

Despre conturile de cheltuieli şi venituri legea prezentă nu dispune în niciun fel. Noi le vom trata ca pe conturile din categoria I-a, adică ca pe cele monetare.

Operaţiuni contabile.

Dela publicarea acestei legi toate înregistrările contabile se vor efectua exclusiv în Lei stabilizaţi.

Prin dispoziţia că unele conturi urmau a se recalcula în termen de 10 zile, iar altele până la întocmirea bilanşului de sfârşit de an, se vor înfăţişi în contabilitate, până la acest ultim termen, conturi ce vor exprima Lei stabilizaţi şi conturi ce vor exprima în acelaşi timp Lei vechi. Dispoziţiunile alineatului 2 din art. 3 al legii, autoriză societăţile a purta astfel contabilitatea. Se recomandă însă ca recalcularea elementelor ce compun un astfel de cont, să se facă simultan. Exemplu: la Portofoliul de Titluri, să se recalculeze simultan toate acţiunile cotate şi necotate la bursă, sau la Contul Imobile, toate imobilele deodată.

În coloana de Jurnal Cartea-Mare se va menţiona, că sumele evidenţiate în astfel de conturi, sunt exprimate în Lei vechi.

Diferenţele ce vor rezulta din recalcularea conturilor monetare, de rezultate şi patrimoniale, se vor înregistra — în Lei vechi — la un cont separat (cont de maestru cu coloană specială) intitulat: „Diferenţă rezultată din recalcularea patrimoniului“. Acest cont se va debita cu pierderile suferite prin recalcularea conturilor active şi de cheltuieli şi se va credita cu diferenţele, înregistrate la conturile Pasive şi de venituri precum şi cu plus valuta din conturile patrimoniale şi de valute străine.

Având coloană de maestru deosebită, acest cont va apare în poziţie distinctă în bilanşul fiecărei bănci, începând chiar cu 31 August a. c., fie în activ, fie în pasiv, după natura soldului ce-l va avea.

În consecinţă pentru executarea dispoziţiunilor legii, recomandăm a se face următoarele operaţiuni:

1. Întocmirea bilanşului de verificare pe data de 14 August 1947, în care vor fi cuprinse toate operaţiunile până în seara acestei zile. Această ba-

lanşă de verificare va servi pentru verificarea exactităţii înregistrărilor şi stabilirea prin acest mijloc a unei situaţii contabile pe data de 14 August 1947.

2. Se vor contabiliza cel mai târziu pe data de 30 August a. c., toate operaţiunile de Lei vechi efectuate până la 14 August a. c. inclusiv. Tot până la data de mai sus se va contabiliza, dacă nu s'a înregistrat la timpul său, suma în Lei vechi prezentată la schimb drept fond de rulment, debitând un cont de diverşi, numit „Sold de Cassă la 14 August 1947“, care apoi după recalculare se va egala cu vârsământul de Lei stabilizaţi, primit dela centrul de schimb.

3. Textul legii de mai sus nu dispune capitalizarea dobânzilor la conturile debitoare şi creditoare. Din textul legii pentru reforma monetară de asemenea nu reiese în mod clar vreo reglementare în acest sens. Totuşi în baza art. 22 din Legea monetară, recomandăm capitalizarea per 15 August a. c., a tuturor conturilor curente debitoare. După capitalizarea dobânzilor legale şi a comisiunilor uzuale, conturile se vor închide cu exprimarea soldului debitor în Lei vechi şi se vor redeschide cu exprimarea soldului nou în Lei stabilizaţi.

Conturile creditoare nu se vor capitaliza, se vor solda pentru închidere şi se vor redeschide la fel cu conturile debitoare.

4. Pentru încadrarea numerarului de casă din 14 VIII. 1947, Bonurilor de Cassă şi a altor valori din portofoliu, ce trebuiau depuse până la 30 VIII. 1947 în contul „Lei Blocaţi“ primiţi după data de 14 VIII. 1947, se va vira la creditul acestui cont, valoarea lor, specificând elementele ce-o compun (numerar, Bonuri de casă, etc.) prin debitul contului „Sold de Cassă la 14 VIII. 1947“ de care am amintit la punct 2 al prezentului.

5. După aceste operaţiuni se va pregăti numerarul de casă, Bonurile de Cassă, precum şi alte mijloace de plată enumerate la art. 1, alineat e) al legii monetare, pentru predarea lor la BNR. Încă cu data de 30 August a. c. se va face document de descărcare despre valoarea lor, în debitul unui cont nou intitulat „BNR cont Lei vechi blocaţi primiţi în depozit“, creditând contul cassa, respectiv Bonuri de casă, pentru egalare totală. Acest cont se va administra la bănci debitoare,

Pentru evidenţa sumelor depuse la B. N. R. se va debita un cont nou de ordine intitulat: „Lei vechi blocaţi primiţi în depozit“ şi se va credita un cont nou denumit: „Deponenţi de Lei

vechi nepreschimbat, blocați, conf. art. 14, alin. 1 al legii monetare din 1947, specificând numărul propriu și vârsămintele primite de la clienți.

6. Se va trece prin înregistrare în regulă în Cartea-Mare la „Debitori” sau „Bănci Debitoare”, toate conturile creditoare cu solduri debitoare la 30 August a. c., și viceversa la „Creditori” sau „Bănci Creditoare” toate conturile debitoare cu solduri creditoare la 30 August a. c.

7. În Jurnal Cartea-Mare se vor introduce — acolo unde este cazul — ultimele trei cifre, eliminate la 30 luni a. c., potrivit recomandărilor Consiliului Superior Bancar. Prin introducerea celor trei cifre înțelegem adăugarea celor trei zerouri și nici de cum stornarea operațiunilor făcute la eliminarea ultimelor trei cifre din 30 luni a. c. Ea se va face prin transcrierea din nou în *sume întregite* a totalurilor exprimate până acum în mii Lei, imediat în rândul următor din Jurnal Cartea-Mare, înscrind în text: „pentru exprimarea sumelor în întregime”.

Această operațiune este de mare importanță, căci, în bilanșurile noastre lunare, până la recalcularea tuturor conturilor, conturile încă nerecalculate, trebuie exprimate în întregime (ne reduse) în lei vechi.

Introducerea celor 3 cifre finale este facultativă în registrele de partizi (salda-conti). La recalcularea contului respectiv însă, se va ține seamă de valoarea exprimată în mii Lei, care urmează a fi redusă cu numai 20— (douăzeci) în loc de 20.000 (douăzeci mii).

8. După această ultimă operație se va extrage bilanșul de verificare, exprimând sumele în întregime.

9. Se vor face apoi inventare (extrase) despre fiecare cont de maestru, întrucât ca la încheierile semestriale sau de sfârșit de an. Inventarele vor fi întocmite pe trei coloane. Prima coloană va exprima sumele în întregime în Lei vechi, a doua coloană va exprima sumele în Lei stabilizați, și ultima coloană va exprima diferențele rezultate din recalculare.

Cifrele exprimând Lei stabilizați sub 0.50 lei (cincizeci bani) se neglijează, iar cele peste 50 bani se întregesc la 1 leu.

10. După ce bilanșul de verificare concordă cu inventarul se va proceda la recalcularea conturilor.

Se va debita contul „Diferență rezultată din recalcularea patrimoniului” cu reducerea de 1 la 20.000 a conturilor active creditându-le pe acestea din urmă pe fiecare în parte și se va credita contul „Diferență rezultată din recalcularea patrimoniului” cu reducerea de 1 la 20.000 a conturilor pasive, debitându-le pe fiecare în parte.

Această bilanș de verificare va servi drept act justificativ, la articolul de Jurnal ce se vor face la 30 August 1947, pentru recalcularea conturilor monetare.

11. Conturile de ordine debitoare se vor reduce în raportul de 1=20.000— prin debitul conturilor creditoare de ordine respective.

Conturile din salda-conti.

În registrele auxiliare (salda-conti) se va opera la fiecare partidă în parte reducerea respectivă, neglijând sumele sub 50 bani și întregind la un Leu pe cele peste 50 bani, potrivit inventarelor întocmite la punctul 8 din prezenta.

La efectele din portofoliul de scont și ipotecă se va înscrie în cifre valoarea în Lei stabilizați, cu cerneală roșie: „valabil pentru Lei . . . . . stabilizeți”. În cartea cambliilor intrate recomandăm a se desvolta soldul de la 1 Septembrie a. c. prin înștrarea cambliilor din portofoliu cu valoarea în Lei stabilizeți, fiecare efect păstrându-și numărul de intrare primit la timpul său.

În registrul parțial „credite cambiale ipotecare” se va opera reducerea de 1=20.000— drept replășire, înscrind în text: „pentru recalculare în raport de 20.000=1”.

Conturile-curente debitoare ce s'au încheiat cu sold de Lei vechi, se va redeschide cu sold nou în Lei stabilizeți, în același raport de schimb. Extrasele de cont se vor întocmi și trimite clienților, la 30 Septembrie a. c. Ele vor fi copia fidelă a contului din salda-conti.

Până atunci se vor urmări cu atenție publicațiile oficiale cu referire la noul talon de dobânzi, aplicabil din 15 August încoace, azi 7% dobândă B. N. R.

Conturile diverse debitoare și conturile de cheltuieli se vor credita cu diferența de recalculare, apoi se vor solda de închidere și redeschidere.

În conturi parțiale depuneri se va opera diferența de recalculare drept ridicare, cu explicația în text: „pentru recalculare în raport de 20.000=1 leu”.

În Conturile curente-creditoare, diverse conturi-creditoare, dividende neridicate, ordine de plată și de venituri, se va trece în coloana de debit a contului respectiv, diferența rezultată din recalculare cu aceeași explicație în text. Apoi se vor închide și redeschide cu soldul exprimat în Lei stabilizeți.

Conturile exprimând valori și creanțe libelate în monete străine, sau în aur, se vor debita cu plus valuta sau se vor credita cu diferența în minus izvoartă din recalculare, prin creditul resp.

debitul contului „Diferență rezultată din recalcularea patrimoniului”.

Recalcularea acestor conturi se face la cursurile practicate de B. N. R.

Plus valuta realizată din vânzarea aurului și valurilor predate B. N. R.-ului, se va înregistra la conturile de venituri potrivit art. 31 din legea bancară.

După toate aceste operațiuni se va urma apoi tot cu ziua de 30 August a. c., la jurnalizarea tuturor documentelor de casă în Lei stabilizați, intervenite în intervalul dela 15—31 August a. c.

Trecând toate aceste operațiuni în Lei stabilizați, se va extrage apoi ultima bilanță de verificare, care va servi la întocmirea bilanțului sumar pe 31 August a. c.

Întocmirea bilanțului lunar.

Conturile vor fi grupate în bilanț în poziții aparte de cele nou în Lei stabilizați, atât în activ, cât și în pasiv denumite: „sume blocate potrivit legii pentru reforma monetară din 1947” menționându-se în text și sumele de Lei vechi transformate. Exemplu:

Portofoliul de scont:

a) Sume blocate potrivit legii ref. monetare L. V. 220.000.000— L. S. 11.000—

b) Sume nou, în Lei stabilizați L. S. 3.000—

Depuneri:

a) Sume blocate etc. L. D. 180.000.000— L. S. 9.000—

b) Depuneri nou, în Lei stabilizați L. S. 120.000—

Tot în coloana de text se va indica în dreptul fiecărei sume cupântul Lei vechi (l. v.) sau Lei stabilizați (l. s.) după felul sumei.

Dispozițiuni generale

Situațiile contabilizate se vor încheia la sfârșitul fiecărei luni, ca până acum.

Situația sumară B. N. R. se va întocmi în sume întregite.

În altă ordine de idei vă reamintim comunității Ministerului de Finanțe, prin care se face cunoscut băncilor agrare să elibereze scrisori de garanție furnizorilor Statului, că urmează ca situațiile sumare lunare să fie înaintate Consiliului Superior Bancar, pentru verificare și viză, în cel mai scurt timp posibil.

* * *

Legea Timbrului

În Monitorul Oficial Nr. 193 bis din 22 August 1947, s'a publicat Jurnalul Consiliului de Miniștri pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea Timbrului. Prin acest jurnal se fixează nouile taxe ale Timbrului în Lei stabilizați.

În cele ce urmează indicăm modul de timbrare a diferitelor acte, documente și operațiuni ce obțin mai des în operațiunile bancare:

1. *Petițiunile* adresate autorităților publice, instituțiilor publice și notarilor publici se timbrează cu Lei 16— fiscal (art. 4, § 1 L. T.).

Anexele indiferent de numărul fișelor depuse deodată cu cererile adresate autorităților mai sus ară-

tate se timbrează cu Lei 5— fiscal (art. 6, § 6 L. T.).

2. *Certificatele* se timbrează cu Lei 28— fiscal (art. 4, § 10 L. T.).

3. *Procurile* indiferent de scopul pentru care sunt date și deosebit de taxe de autentificare sau legalizare se timbrează cu Lei 28— fiscal (art. 4, § 13 L. T.).

4. *Inscrierile* care constată o convenție, transacție sau orice alte învoeli sunt supuse taxei timbrului fix de Lei 30 când sunt neapreciabile în bani sau cu o valoare până la Lei 5000. Dela Lei 5001 la Lei 100.000— la un timbru fix de Lei 60— Dela Lei 100.001 în sus câte Lei 40— de fiecare 100.000, sau fracție (art. 4, § 14 L. T.).

Se exceptează înscrierile constatând acte juridice impuse la Cap III, secția I-a cum și scrisorile sau actele de comandă ale comercianților și ale industrișilor.

Menționăm, că sunt impozabile în modul de mai sus în deosebi actele prevăzute de Cap. III, secția II-a supuse și la un impozit proporțional.

5. *Registrelor* se timbrează (natural numai cele obligatorii, adică registrul jurnal, registrul inventar și cartea mare) cu Lei 5— de fiecare pagină (art. 4, § 19 L. T.).

Registrelor în care se trec procesele verbale privitoare la întrunirile și deliberările adunărilor generale, ale administratorilor și registrul de asociați (acționari) ale societăților anonime se timbrează cu Lei 10— de fiecare pagină.

Sunt scutiți de ținerea registrelor prevăzute de alin. precedente și timbrarea lor: meseriașii, comercianții și industrișii impuși potrivit legii contribuțiilor directe, pentru venitul până la Lei 50.000— anual, fiind însă obligați să plătească anual o taxă de timbru forfetară de Lei 2000— (art. 4, § 19 L. T.).

Timbrul prevăzut de art. 4, § 19 se poate plăti numai prin viză.

6. *Cambille* (art. 14, § 4 L. T.) se timbrează

a) Când scadența este mai mică de șase luni 0,40% fiscal;

b) Când scadența este mai mare de șase luni 0,80% fiscal;

c) *Cambille* emise de agricultori ale căror scadențe sunt până la nouă luni inclusiv, 0,40% fiscal;

7. *Actele de ipotecă* se timbrează cu Lei 30— până la valoarea de Lei 5000— Dela Lei 5001— 1000.000— cu Lei 60— Dela Lei 100.001 în sus cu câte Lei 40— în plus de fiecare 100.000— sau fracție (art. 4 § 14 L. T.).

Deosebit se va plăti exclusiv prin viză la Administrația Financiară impozitul proporțional fiscal de 2% (art. 15, § 1 L. T.).

La actele de ipotecă prin care se garantează împrumutul în cont-curent, cu durată până la un an, acordate de bănci și instituțiile de credit, acest impozit proporțional este numai de 1% (art. 15, § 1, alin. 2 nou L. T.).

8. *Actele de gaj* indiferent de obiectele ce sunt constituite în gaj (efecte, acțiuni, cereale sau alte mărfuri de orice natură) se timbrează:

a) Pe termen de un an cu 0,50%

b) Pe termen mai lung sau fără termen, cu . . . . . 1% (art. 14, § 7 L. T.).

9. *Actele de cesiuni*: se timbrează cu 1% fiscal (art. 14, § 10 L. T.).

10. *Borderourile* întrebuițate la lichidarea împrumuturilor cambiale cu acoperire, cu garanție de gir, ipotecare sau pe gaj se vor timbra dela, 101—2.000 cu 5'— lei fiscal; Dela 2.000—20.000 cu 7'— lei fiscal; Dela 20.000—100.000, cu 20'— lei fiscal. Peste această valoare de fiecare 100.000'— lei sau fracțiune taxa de timbru se sporește cu câte 20'— lei (art. 4, § 17 L. T.).

11. *Cont-Curent* deschiderile de credit simplu sau în cont curent scrise sau verbale la bănci sau între comercianți, convențiunile de cont-curent între bănci sau între comercianți, dacă nu sunt garantate și cu alte acte supuse impozitului proporțional se timbrează:

a) Pe termen de un an cu . . . . 0,40‰;

b) Pe termen mai lung sau fără termen 0,80‰ (art. 14 § 6, L. T.).

12. *Chitanțele, permisele de radlere, extrasele de cont-curent* precum și fiecare plată individuală înscrisă pe statele de salarii dela valoarea de 101—20.000 cu Lei 6'— fiscal; Dela valoarea de 20.001—100.000 Lei 15'— fiscal; Dela valoarea de 100.001 lei în sus câte Lei 40'— de fiecare 100.000 sau fracție (art. 4, § 20 L. T.).

13. *Acreditivele, ordinele de plată, ordinele de încasare, ordinele de cumpărare și vânzare de valute, acreditivele documentare și ordinele de virament* se timbrează cu Lei 6'— fiscal (art. 4, § 16 L. T.).

14. *Scrisorile de garanții* când garantarea se face prin act separat și când nu sunt urmarea unui împrumut contractat la garant, se timbrează cu 0,40‰ fiscal (art. 14, § 9 L. T.).

15. *Vânzările de valută, cecuri, trate, devize și tot felul de monede străine* sunt supuse taxei timbrului fiscal de 0,10‰ fiscal (art. 14, § 14 L. T.).

16. *Vânzările de obligațiuni ale Statului* se timbrează cu 0,30‰ fiscal (art. 14, § 15 L. T.).

17. *Vânzările de acțiuni ale societăților civile, comerciale și industriale și în genere vânzările de orice titlu cu dividende variabile* se timbrează cu 0,50‰ fiscal (art. 14, § 16 L. T.).

18. *Contractele de închiriere în general* se timbrează cu 4‰ fiscal. *Contractele de închiriere a sașurilor* se vor timbra la fel (art. 14, § 19 L. T.).

19. *Contractele de vânzare-cumpărare* când au de obiect bunuri mobile se timbrează cu 4‰, dacă însă au de obiect bunuri imobile se timbrează cu 8‰ (art. 15, § 8 L. T.).

20. *Contractele de locațiune de serviciu* se timbrează cu 2‰ (art. 14, § 19 L. T.).

Contractele de locațiune de serviciu scrise sau verbale până la Lei 4.000'— lunar sunt scutite de impozitul proporțional de timbru prevăzut de art. 14, § 19 L. T. (art. 12, § 43 L. T.).

21. *Buletinele (declarațiunile) pentru subscrierea acțiunilor și obligațiunilor societăților comerciale* se timbrează cu Lei 5'— fiscal (art. 4, § 47 L. T.).

Pentru alte acte sau fapte juridice rugăm a se consulta L. Timbrului, sau a ni se cere lămuriri complementare.

* * *

Comunicări și îndrumări

1. Publicațiile cerute de lege în M. O. și în Bul. O. B.

Repetăm și precizăm aici unele lămuriri și îndrumări date de reprezentanța noastră din București unora dintre băncile membre ale „So-

lidarității” și poate chiar publicate în „R. E.”, deoarece vedem că se repetă cazurile cu cereri de publicațiuni defectuos redactate, sau chiar inutile.

a) *Bilanțurile anuale* ce se cer publicate în Monitorul Oficial și în Buletinul Oficial Bancar, sau cele semestriale ce se publică numai în Buletinul Oficial Bancar, nu trebuie să fie date în formă de bilanț-tip, adică dezvoltate în multe și mărunte denumiri de conturi cu sumele lor parțiale, ci numai în conturi generale și sume generale, corespunzând — firește — posturilor principale din registre și sumelor generale ale acestora. Astfel d. e. nu este nevoie a se arăta și publica la „Portofoliul de titluri”, că atel se cuprind: „acțiuni cotate la Bursă”, „Acțiuni necotate la Bursă”, „în valoare nominală de” și „în valoare de curs de” cu sumele lor respective, fiind de ajuns a se spune simplu: „Portofoliu de titluri” = Lei . . . . . Asemenea nu se cere a se arăta la „Portofoliul de scont” că sunt „polțe cu tranșă”, „cu acoperire de . . .” „reescutate”, „în suferință” etc. ci simplu: „Portofoliu de Scont” = Lei . . . . . — În felul acesta se pot face mari economii la cheltuielile de publicare și aceasta atât la publicațiunile în Buletinul Oficial Bancar, cât și la cele din Monitorul Oficial. Bilanțuri în formă de bilanț-tip sunt a se da numai acolo unde se cer și atunci când se cer în forma aceasta.

Pentru publicațiunile de bilanțuri „pe coloane” se poate face aceeași simplificare de text și economie de cuvinte inutile, și — cunoscute fiind (la Bul. Of. Bancar) tarifele de publicare, își poate face fiecare bancă o socoteală și fie și numai aproximativă — și va vedea ce economii se realizează și cum e mai convenabil a se face publicarea: pe coloane, sau în text?

b) Tot astfel să se procedeze cu atenție și la formularea cât mai concisă a textelor de procese-verbale ale Consiliului de Administrație sau ale adunărilor generale, cari — în parte, sau în întregime urmează a se publica în Mon. Oficial sau în Buletinul Oficial Bancar;

c) Băncile, cari au de făcut publicațiuni oficiale în cele două organe amintite, să trimită reprezentanței noastre din București acele publicațiuni însoțite de scurte cereri de publicare adresate respectivelor organe, cereri timbrate în regulă. Tot astfel se va proceda la trimiterea de acte cerute d. e. la Consiliul Superior Bancar (bilanțe anuale și semestriale) adică însoțite de cereri timbrate fiscal și eventual prevăzute și cu timbrul județar cuvenit (acolo unde este cazul, adică dacă e vorba de obținerea unei decizii dela C. S. B., ca: aprobarea sportului capitalului social, sau apărarea în vreo cauză de abatere dela L. B. etc.).

Asemenea cereri însoțitoare de acte, ce urmează a fi depuse (pt. publicare, sau pentru dosar) să se trimită pe adresa băncii „Albina” Sucursala București Str. Edg. Quinet Nr. 6, unde se va da și dispoziția de plată eventualelor taxe (de publicare etc.), pentru înlesnirea operațiunilor de înregistrare menționându-se, doar, ca „Albina” să ceară eventual și avizul reprezentantului „Solidarității” (d-l Sofronie Roșca) resp. informațiuni dacă actele sunt în regulă, sau nu;

d) Băncile noastre să studieze bine diferitele legi și decizii etc. privind obligațiile lor de publicitate, spre a nu face cheltuieli inutile: d. e. nu este — după noi — necesară publicarea, nici în Mon. Of. și nici în Bul. Of. Bancar a unui prospect de emisiune, acesta putând fi publicat într'un ziar local, care e de sigur mai ieftin:

2. În legătură cu creditele de obținut dela B. N. R.

B. N. R. a dat instrucțiuni precise în această privință, instrucțiuni, care se vor da la cerere și contra semnătură autorizată, tuturor băncilor admise la reescontul B. N. R. și legătura normală între aceste bănci și B. N. R. este aceea prin sediul B. N. R. din partea locului.

3. Băncile Românești membre ale „Solidarității“

care având sediile lor în Ardealul de Nord, fost temporar sub ocupația maghiară, au fost obligate de guvernul maghiar să depoziteze — contra adeverință — eventualele lor Efecte Publice (de Stat) românești la Oficiile poștale maghiare de pe atunci, să sesizeze în scris Ministerul Finanelor despre acest lucru cerând, să se ia dispozițiile cerute pentru ca acele Efecte de Stat (Rente) să le fie restituite spre a le putea prezenta Administrațiilor noastre financiare spre rescumpărare.

4. Două societăți pe acțiuni ale Statului au luat ființă prin Legea publicată în Mon. Of. din 24 Iulie și anume:

a) Soc. Anon. pe acțiuni întreprinderilor metalurgice de Stat, înglobând în ea patrimoniile fostelor întreprinderi: Uzinele de fier ale Statului, Hunedoara, Industria Aeronautică Română (I. A. R.) etc.

b) Soc. Anon. pe acțiuni a întreprinderilor chimice, protelnice și de confecțiuni ale statului, înglobând: Uzinele Ucea, Pulberăria Dudești, Uzinele Mârșă, etc. etc.

5. Bilanțuri semestriale 1947 publicate în Buletinul Of. Bancar.

Banca Civilă „Drăganul“,
 Betuș, în Bul. Of. B-car Nr. 57—58/19/VII. 1947
 „Creditul Bănășan“, Lugoj,
 în Bul. Of. B-car . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Grantțel, Caransebeș,
 în Bul. Of. B-car . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca „Șercățana“, Fă-
 găraș, în Mon. Of. B-car Nr. 59—60/26/VII, 1947

Casa de P. și B-ca Com.
 Tășnad, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Prima Casă de P. Caran-
 sebeș, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Casa de P. Petroșani, în
 Bul. Of. B-car . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Poporului, Sighi-
 șoara, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Casa Cercuală de P. Ro-
 vine, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Banca „Agricola“, Hune-
 doara, în Bul. Of. B-car Nr. 61/30/VII. 1947
 Banca de P. și de Credit,
 Mediaș, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Banca Industrială, Sighi-
 șoara, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 „Carășana“, Casă de P.
 Lugoj, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Banca „Crișana“, Brad, în
 Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca „Oașta“, Sibiu, în
 Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Casa de P. Oravița, în
 Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Comerțului și Indu-
 strială, Oravița, în Bul.
 Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Prima Casă de P., Timi-
 șoara, în Bul. Of. B-car ” ” ” ” ”
 Banca Economică, Brașov,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Poporală, Clacova,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca „Mureșana“, Reghin,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Centrală Bănășană,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Comerțului și Poporală,
 Lipova, în Bul. Of. B-car Nr. 62/4/VII. 1947
 Banca „Economul“, Cluj, în
 Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Agnățeană, Agnăț,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Agrară, Cluj, în Bul.
 Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca „Ulădeasa“, Huedin
 în Bul. Of. B-car . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca „Aurora“, Năsăud,
 în Bul. Of. Bancar . . . . . ” ” ” ” ”
 Banca Română Sebeșană,
 Alba-Iulia, în Bul. Of.
 Bancar . . . . . ” ” ” ” ”